

CYRUS HALL McCORMICK

Fader til
LANDBRUGETS
MEKANISERING

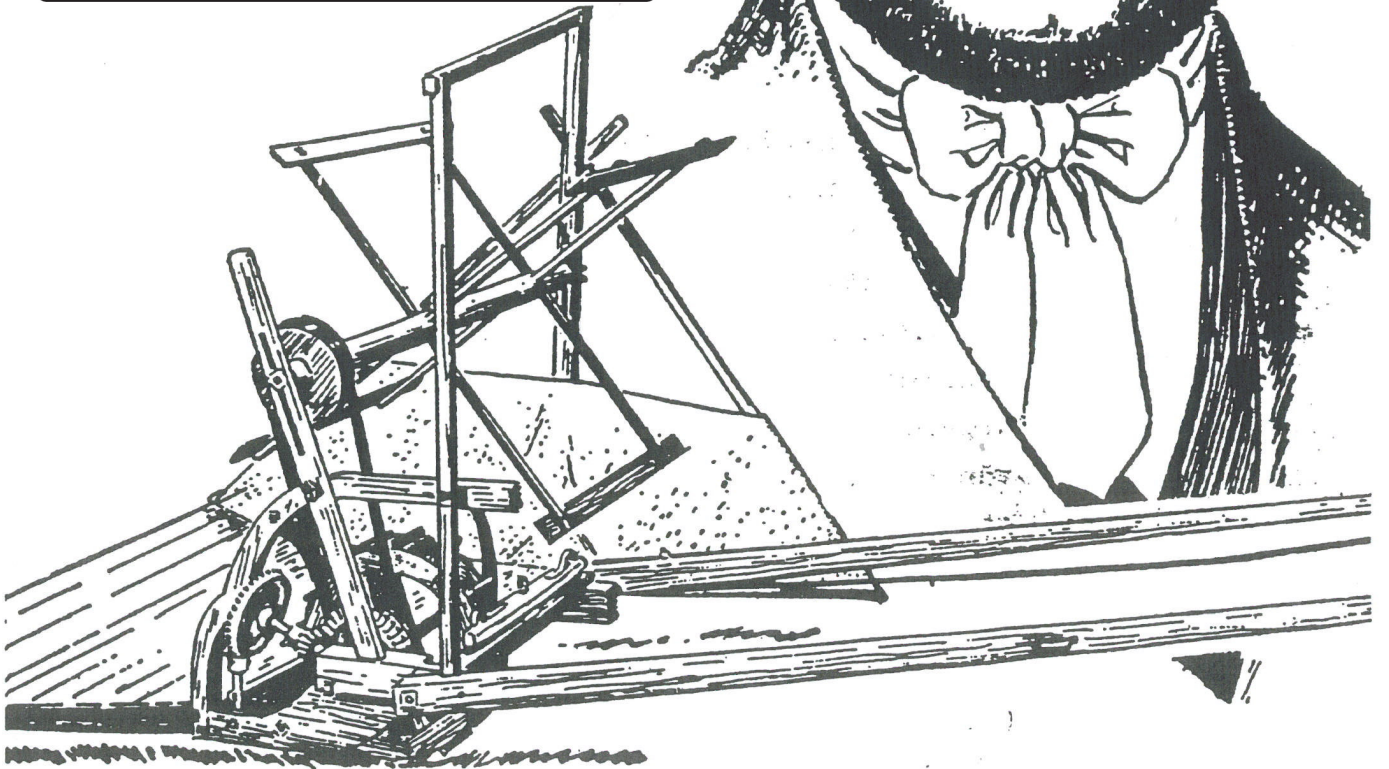
Sørensen og Lynggaard A/S

TRAKTOR- OG MASKINCENTER

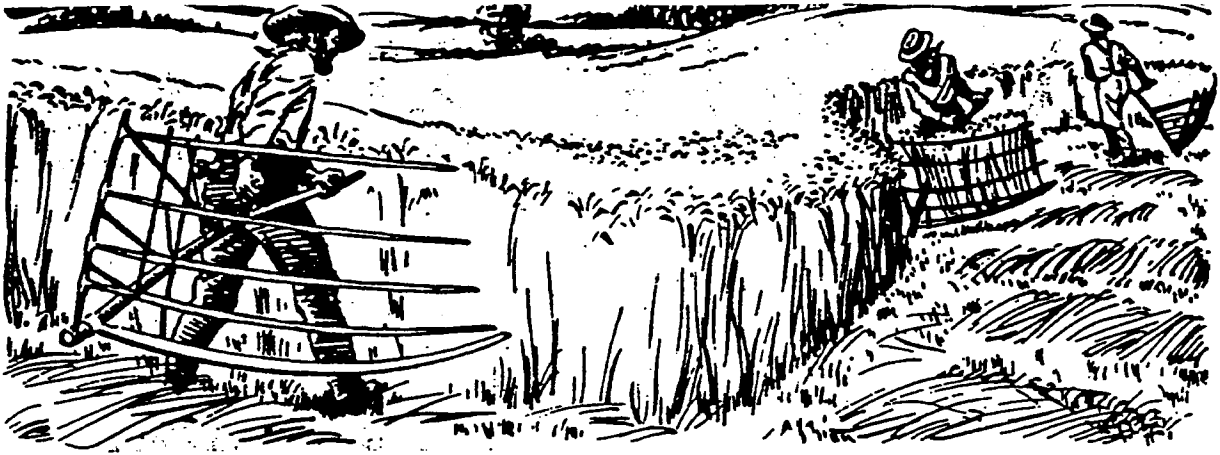
FANØVEJ 7 • 8800 VIBORG • TLF. 86 62 92 00

CASE *III*

www.sogl.dk

C. Lynggaard

Før mejemaskinen måtte mennesket i århundreder svinge leen

Cyrus Hall McCormick, født på slægtens farm, Walnut Grove, i Virginia, USA. den 15. februar 1809, foretrak som dreng at gå i den gamle smedie på farmen fremfor at hjælpe til ved landbruget. Denne indstilling havde han arvet efter sin far, Robert. Med et indbringende landbrug, drevet med slaver, med savværk og mølleri, med whisky-destilleri og metalsmelteri, kunne Robert nok tillade sig at dyrke sine mekaniske interesser, og hans højeste ønske var at præsentere verden for en maskine, der kunne høste korn. Blandt unge Cyrus's tidligste erindringer var faderens forsøg som opfinder.

ARV FRA FORTIDEN

Straks fra fødslen havde Cyrus McCormick også en anden arv at løfte. James Watt med dampmaskinen, og Richard Arkwright med spindemaskinen, havde allerede indledt maskinalderen, og med maskinen, der skilte bomulden fra frøene, havde Eli Whitney bevist, at industrien ikke havde eneret på de nye maskiner. Tiden inspirerede alle med matematisk eller praktisk talent til at drømme om og arbejde på at gøre nye opfindelser.

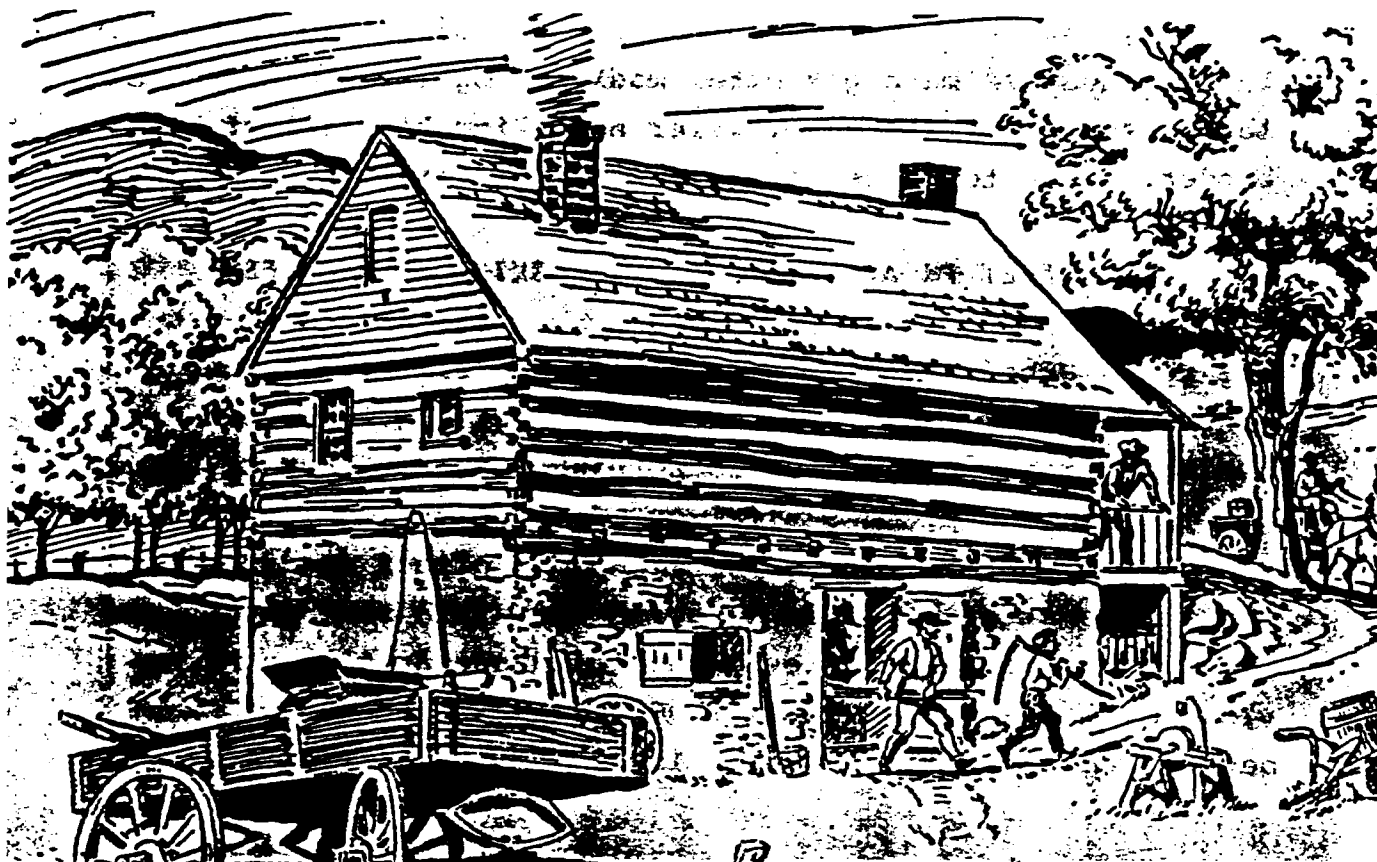
Whitney havde sat bomulden i højsædet, men selvom hans maskine havde stor værdi, var den alligevel så speciel, at den kun kunne behandle én enkelt afgrøde. Hvor meget større hæder og fortjeneste lå der ikke til den opfinder, der kunne lette det århundredgamle slid med segl og le ved al slags kornhøst. Roberts drømme må have forplantet sig til Cyrus.

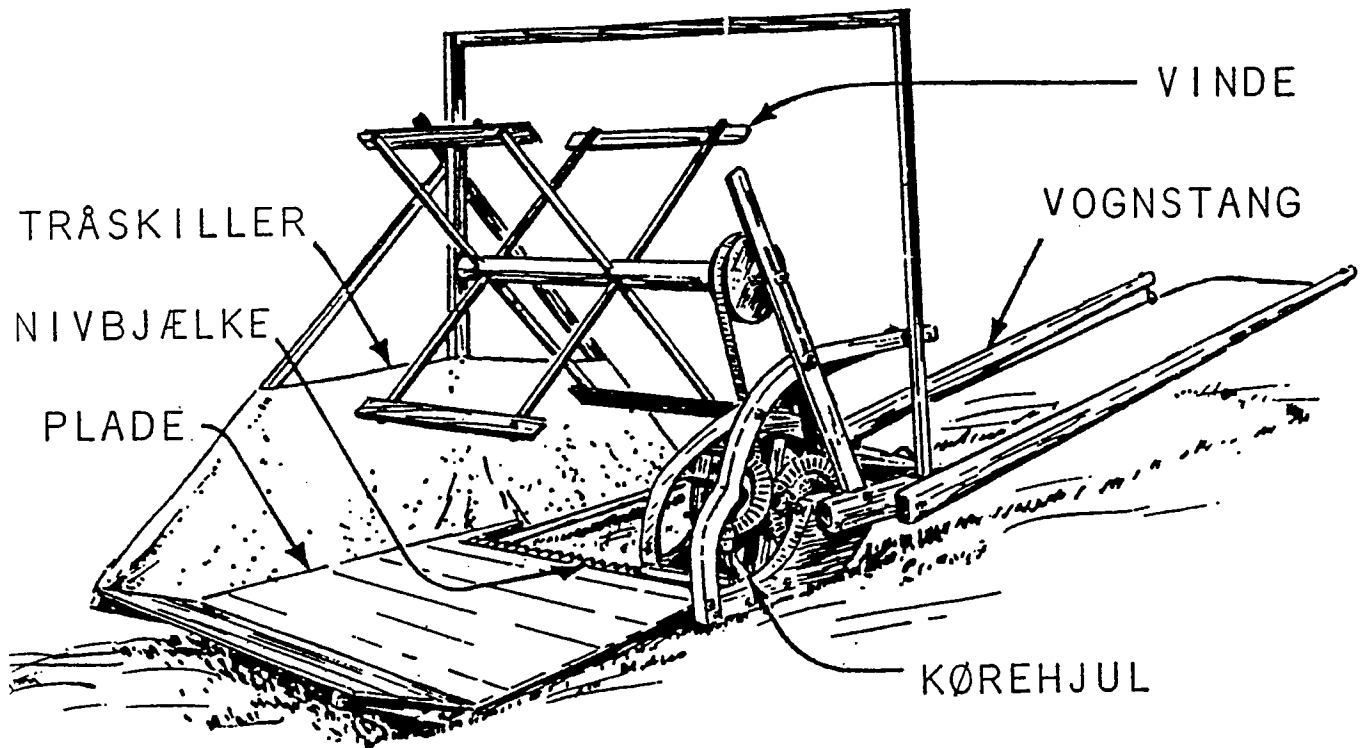
Men som mange andre med samme idé opdagede de to McCormicks snart, at en brugbar mejemaskine ikke var nogen simpel ting. For at få nogen betydning måtte den være i stand til at arbejde på plan og skrå, jævn og ujævn mark. Den skulle naturligvis kunne slå kornet - flere opfindelser havde kunnet det - men den skulle også lægge det i pæne, ordentlige og nogenlunde lige rækker. Mange gange forsøgte Robert at løse disse problemer, sidst i maj 1831. Tragisk nok lykkedes det ikke for ham.

OPFINDELSEN AF MCCORMICK MEJEMASKINEN

Overleveringen siger, at Cyrus begyndte sine eksperimenter efter faderens "sidste, nedslående forsøg", og på tre måneder nåede, hvad faderen ikke havde magtet i hele sin levetid! Dog har selv McCormick-familien senere næret tvivl om, hvor meget af Cyrus's mejemaskine, der var hans egne originale ideer, så det er sandsynligt, at maskinen, der fik succes, stammer fra både far og søn. Men visse kendsgerninger står fast.

*Faderens gamle smedie, hvor Cyrus lavede den første mejemaskine
1831*

McCormicks Virginia Mejemaskine, patenteret 1834

Den følgende juli demonstrerede den 22-årige Cyrus sin mejemaskine. Den blev trukket af én hest mellem to stænger og havde frem- og tilbageløbende kniv, drevet med tandhjul fra et hovedkørehjul. Bag knivbjælken var en plade, og yderst på pladen var en spids stråskiller, som skilte de strå fra, der skulle slås. Det afskårne strå faldt ned på pladen, hvor det lå på langs. En mand gik efter maskinen og rev med visse mellemrum strået af i bundter eller neg, lige klar til at blive bundet. Cyrus tog ikke patent på sin mejemaskine før i 1834.

BESLUTTET PÅ AT FØRE SIN MEJEMASKINE TIL SUCCES

I ti år arbejdede og forbedrede han på sin mejemaskine om vinteren og demonstrerede den utrætteligt under høsten. Hans far hjalp ham med at sætte forretningen i gang. For Cyrus var det ti år med slid og skuffelser, der nok kunne have knækket en anden mand. Han måtte ride milevidt, ofte i dagevis, og han måtte lære at give kredit og sørge for at få sine penge hjem.

Men Cyrus McCormick blev hårdet af disse år til en målbevidst og koncentreret indsats. Han var fast besluttet på at bevise sin opfindelses værdi. Intet ville han lade uforsøgt

for at nå dette resultat, så længe hans energi slog til. Med en fysik som en Herkules, bevidst optrænet ved ambolten i faderens smedie, syntes ingen anstrengelser for store for hans utrættelige udholdenhed - hverken rejserne på hesteryg eller det enerverende slid med langvarige demonstrationer for skeptiske farmere. Han lukkede sig bevidst ude fra alle andre interesser. Der var også kraftig konkurrence fra andre mejemaskiner. Specielt en, som Obed Hussey havde patenteret i Ohio i december 1833, lidt tidligere end McCormicks egen. Da begge opfindere til stadighed forbedrede deres maskiner, blev konkurrencen bitter og langvarig mellem McCormick patent-mejemaskinen og Hussey-maskinen, der blev fabrikeret i Baltimore.

Indtil 1842 var det kun lykkedes Cyrus at sælge syv af sine mejemaskiner, og det er ikke så mærkeligt, når man tænker på, at de kostede \$ 100 stykket - en enorm sum for en farmer at investere på den tid! Men disse salg var nok til at financiere Cyrus, så han kunne øge produktionen og endda oprette kontrakter med visse andre fabrikanter om fremstilling af sin maskine. Indtil da var alle McCormick mejemaskiner blevet fabrikeret på Walnut Grove farmen. Men så skete der pludselig meget, der ændrede billedet. I 1846 døde Robert McCormick, og nu var den 35-årige Cyrus familiens overhoved. Med en autoritet, der satte ham i respekt hos sine søskende for resten af livet, påtog Cyrus sig straks sine nye forpligtelser.

BESLUTTER AT FLYTTE VESTPÅ

Cyrus havde allerede bundet McCormick-familiens skæbne til mejemaskinen. Ikke blot havde faderen hjulpet med fabrikationen, men brødrene, Leander og William, arbejdede også for ham. Og nu var han klar til at tage sit livs vigtigste skridt. I de senere år var salget udvidet østpå og til de midtvestlige stater, helt til Wisconsin. Han havde set de kæmpemæssige sletter på den anden side af Mississippi. Han havde fulgt de nye jernbaner til deres vestligste stationer og havde set udflytterne vrimle af togene. Nogle kom fra de udpinte farme i

New England, og masser var flygtninge fra hungersnøden, som på den tid havde ramt Irland og andre europæiske lande.

Havde han set de udstrakte vidder som frugtbar agerjord? Havde han anet jernbanernes udbredelse som nervetråde, der ville sætte fart i nye byer? Havde han for sit indre blik set udflytternes skarer som arbejdsomme, givtige producenter af mad til en sultende verden? Alle med hans mejemaskine! Det må han have, for det lå ikke i Cyrus McCormicks konservative skotsk-irske natur at tage det skridt, han tog, og rykke familiens rødder op fra sudstaterne og flytte ud til en tvivlsom fremtid vestpå, uden et klart billede af mulighederne.

I 1847 må McCormick have haft tillid og fremsyn for at kunne vælge Chicago som hjemsted for sin fabrik. Chicago var et mudderhul, en styg sump uden én brolagt gade. En by på 10.000 indbyggere i faldefærdige, umalede træhuse, endnu uden jernbane. Men McCormick så i den et fremtidigt jernbaneknudepunkt.

Det krævede også kapital, hvad McCormick ikke havde og måtte låne. Han fandt folk, der var villige til at hjælpe, bl.a. William B. Ogden, Chicago-pioneren, jernbanebygger og finansgeni. Cyrus ansatte Leander som leder af fabrikationen, mens William blev hovedbogholder. I løbet af to år, var alle kreditorer betalt, og McCormick & Company - mange år senere International Harvester Company - var en sensationel succes.

CHICAGO OG MEJEMASKINENS SUCCES

Mellem 1848 og 1860 førte Cyrus McCormick utallige sager mod konkurrenter, ikke altid med held, men altid med ildhu. Den hårdeste kamp gjaldt at overbevise Kongressen om, at hans patent burde forlænges. Han tabte. Men ingen juridiske eller lovmæssige nederlag kunne bremse ham. På grund af sin maskines gode egenskaber og sine energiske, originale og pågående forretningsmetoder tog han tidligt føringen i de nyåbnede områder vestpå. Selvom Husseys og andres maskiner, nye og gamle, stadig var med og voksede med denne nye revolution - Landbrugets Mekanisering - lå han langt foran sine konkurrenter.

For ved salg af sin mejemaskine omvendte Cyrus Hall McCormick de skeptiske farmere. Når han ikke kæmpede i retten eller gav møde for en Kongres-komite, demonstrerede han mejemaskinen på store og små markeder, tog sig af besøgende eller sled sig gennem bjerge af forretningsbreve. Hans korrespondance, der findes i McCormick biblioteket ved Wisconsin universitet, er en af de mest fuldstændige samlinger til dokumentation af et amerikansk firmas tilblivelseshistorie.

Cyrus McCormick havde set rigtigt, da han valgte Chicago, og i ham fik byen en energisk fortaler. Chicagos opgangstid som nationens korncenter falder sammen med Cyrus Hall McCormicks og hans mejemaskines fremgang. I 1856 lavede hans femetagers fabrik - med en daglig kapacitet på 40 maskiner - på hele året 4.000 stk. Den lå lige ud til floden og var en af

*McCormick omvender de skeptiske farmere i hvededistriktet
- 1848-1860*

de største i byen med 300 ansatte. Der fandtes næppe den lille avis i hvededistriktet, som ikke havde annoncer for McCormick Patent Virginia Mejemaskinen. McCormick stod bag sin maskine med "fuld tilfredshed eller pengene tilbage". Han reklamerede med udtalelser fra farmere, gav lang kredit og behandlede farmerne godt i dårlige tider, så de havde en chance for at beholde deres jord. Hans sælgere var et fast og uundværligt indslag ved åbning af de nye præriestater, og nu var McCormick mejemaskinen også begyndt at gå i udlandet.

McCORMICKS HOVEDINTERESSE: FIRMAET

I 1857 var Cyrus McCormick en af Chicagos og USA's mest velhavende og indflydelsesrige mænd. Han var en af byens og den lokale kirkes støtter, samtidig med at han var en anerkendt politisk faktor, alligevel var hans hovedinteresse: firmaet. Men han omgikkes til stadighed tidens ledende personligheder, og den høje, flotte mand med det mørke fuldskæg, de klare brune øjne og "friske udseende" var "midtpunkt i ethvert selskab":

Dog var han af naturen tilbageholdende, mange syntes, han var kold. På mange måder virkede han uforandret fra den gang, han på hesteryg krydsede Virginias bjerge og solgte sin mejemaskine, nu tog han blot toget. Han var ugift, og hans retssager bragte ham tit til Washington, og til New York kom han tit i finansielle og udenlandske forretninger. Han levede i tog og hoteller eller i de små pensionater ude vestpå. Meget af forretningen blev ordnet fra hotelværelser, og manganen en handel blev afsluttet, mens han stod og barberede sig.

I september 1857 mødte han den unge, charmerende Nancy Fowler, som han giftede sig med den 26. januar 1858. Men heller ikke dette bragte nogen ændring i hans rejseliv, for hans kone ledsagede ham og virkede med liv og lyst som sekretær og tog sig af hans endeløse korrespondance. Selv da børnene kom - i 1874 var der fem - interesserede hun sig fortsat meget for forretningen. Hun var hans ledsagerske overalt.

Den store brand i Chicago 1871 ødelagde McCormicks fabrik.

*"Vi bygger igen straks" - McCormick efter branden i Chicago
1871*

Cyrus var 62 år og rig. "Jeg besluttede straks at gå i gang med genopbygningen," fortalte han senere sit barnebarn. Fabrikken beskæftigede 700 arbejdere, og han følte en forpligtelse over for dem og over for farmerne. Det år fremstillede han 10.000 mejemaskiner. Hans indstilling var som andre borgere i Chicago. To år efter branden åbnes en gigantisk udstilling, "for at vise, at Chicago var kommet igen".

I begyndelsen af 1879 købte han en luksusvilla "udsmykket med udskårne paneler og kunst fra Europa". Det blev McCormick-familiens "første hjem". Her faldt den urolige Cyrus endelig til ro, og fem år senere, 13. maj 1884, døde han her.

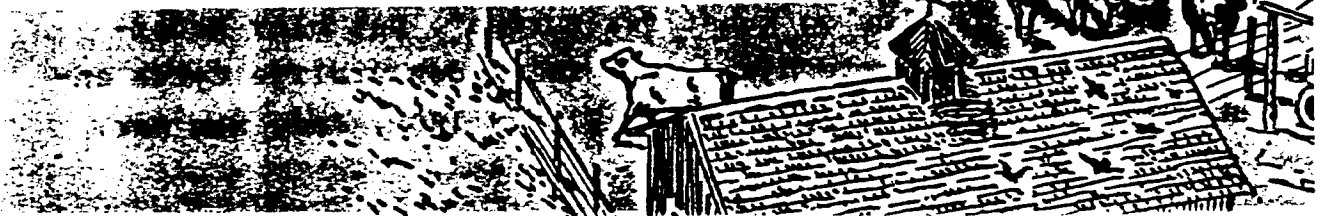
LANDBRUGS-REVOLUTIONENS FADER

Cyrus McCormick gjorde mere end at opfinde en maskine og skabe et stort firma. Han hjalp med til at løse hele verdens "madproblem" og var med til at udbygge USA's næststørste by til et vigtigt industri-, jernbane- og fragtknudepunkt.

Desuden er McCormicks historie beretningen om landbrugsma-skin-industriens fødsel, den industri, der gjorde USA. til en af verdens førende landbrugsnationer, en beretning om mindre slid og større fortjeneste for den moderne landmand, om rigeligt brød og mad og om en højnelse af den amerikanske le-ve- og sundhedsstandard.

For Cyrus Hall McCormick var fader til landbrugets mekani-sering og rationel drift. Hans mejemaskine erstattede seglen og leen og satte hesten i stedet for menneskets muskler. Så kom den selvrivende mejemaskine, bindere med ståltråd eller garn, og i dag er mejetærskeren den mest imponerende maskine i det meka-niserede landbrug, hvor traktorerne pløjer og udfører alt almindeligt ar-bejde. Benzin, petroleum og diesel er senerne i den moderne amerikanske farm. Mejemaskinen indledte revolutionen.

Med mekanisk kraft til såning, pløj-ning og høst har landmændene bedre mu-ligheder for at behandle mere jord og skaffe mere mad ved mindre legemligt arbejde. Automobilerne og de bedre ve-je satte dem i stand til at føre pro-dukterne fra gård til marked og skab-te det nye transportsystem, der betød en forbedring af hele landbrugets le-vevilkår og økonomi.

McCormick døde som millionær, men alle, der kendte ham, er enige om, at han målte sin succes efter de praktiske resultater. Han bar med stolthed den franske æreslegions ordensbånd, tildelt ham af Det franske Akademi i 1878 fordi han "havde gjort mere for landbruget end nogen anden nulevende person".

Derfor sættes Cyrus Hall McCormick i klasse med Richard Arkwright, den industrielle revolutions fader. Men landbrugsrevolutionen, som McCormick startede er endnu kun i sin vorden. Som den industrielle revolution ser den ud til at blive en stærk drivkraft til højere levestandard over hele verden.

Moderne maskiner i det mekaniserede landbrug

